

Γέρων Σάββας Γρηγοριάτης († 1909-1977)Μέρος Β'

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

troj5
Image not found or type unknown

Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου

Η Θεία Χαρिस είχε ήδη ρίξει τα δίκτυα της και ετοίμαζε να συλλάβη το θήραμά της. Ο νεαρός Παναγιώτης εμεγάλωσε. Υπηρέτησε στον στρατό και επέστρεψε στην παλιά του δουλειά ως λεμβούχος. Μια Κυριακή απόγευμα επήγε στην εκκλησία του προφήτου Ηλιού Πειραιώς. Μπαίνοντας μέσα, άκουσε από το Ιερό Βήμα μία φωνή να τον καλή με το όνομά του:

-Παναγιώτη, Παναγιώτη, έλα εδώ παιδί μου.

Σαστισμένο το παιδί από την απροσδόκητη φωνή, άρχισε να τρέμη. Εκοίταζε δεξιάζερβα μήπως ειδή κάποιον άνθρωπο. Από την βόρεια Πυλη του Ιεροῦ ξεπρόβαλε ο αρχιμ. και Πνευματικός π. Ιερώνυμος Σιμωνοπετρίτης, άνθρωπος του Θεού, προορατικός, σταλμένος εκεί για την εφαρμογή του σχεδίου της Θείας Προνοίας, και την σωτηρία της ψυχής του. Όταν τον επλησίασε ο Παναγιώτης, εφίλησε το χέρι του και άκουσε από το στόμα του τα εξής θεοφώτιστα λόγια:

Εσύ παιδί μου Παναγιώτη, να πας να γίνης Μοναχός στο Άγιον Όρος στην Μονή του Οσίου Γρηγορίου. Ελα τώρα μαζί να σε ετοιμάσω, να σου βγάλω τα εισητήρια, και να πας στην ευχή του Θεού.

-Γεροντα, εγώ εκεί δεν ξέρω κανέναν. Πως θα ζήσω, ποίος θα με προστατεύση;

- Η Χαρिस του Χριστού και η Παναγία μας, δεν θα σε εγκαταλείψη, όπως δεν σε άφησε και μέχρι τώρα.

-Γεροντα, δεν έχω συγγενείς εκεί, δεν έχω λεφτά για να νοικιάσω σπίτι, δεν ξέρω κανέναν να μου δώση δουλειά. Πως θα ζήσω εκεί;

-Παιδί μου, εκεί κατοικούν Μοναχοί που προσεύχονται μέρα και νύκτα. Ολοι αυτοί είναι αγαπητά παιδιά της Παναγίας μας. Μενουν στο δικό της Ιερό τόπο, το Άγιον Όρος, όπου υπάρχουν πολλά Μοναστήρια, Αγίες Εικόνες, ωραίες Ακολουθίες. Εκεί δεν χρειάζεται να νοικιάσης σπίτι για να μένης, ούτε λεφτά για να ψωνίζης να τρως. Ολα αυτά θα σου τα παρέχη το Μοναστήρι, αρκεί εσύ εκεί να κάνης μόνο ότι σου λέγη ο υπεύθυνος της Μονής, που είναι ο Ηγούμενος.

- Έεε, αφού είναι έτσι, πηγαίνω Γεροντα. Μονο να με βοηθήσετε να φθάσω εκεί, διότι ούτε χρήματα για τα εισιτήρια έχω, ούτε ξέρω κατά που πέφτει αυτό το Άγιον Όρος που μου λες.

-Εγώ θα φροντίσω για όλα, μη ανησυχείς.

Με τις ευχές και τη πατρική βοήθεια του αιμνήστου π. Ιερωνύμου, ο Παναγιώτης έφθασε στο Μοναστήρι του Γρηγορίου στις 12 Δεκεμβρίου του έτους 1928. Ηγούμενος της Μονής τότε, ήταν ο άγιος και πραότατος παπά Θανάσης, ο οποίος και τον έκειρε Μοναχό δίδοντάς του το όνομα του οσίου Σαββα του Ηγιασμένου. Το χειραγώγησε επιστημονικά στο στάδιο των μοναχικών αγώνων καθ' όσον ο ίδιος ήταν εικόνα πραότητος και ταμείον πλουσίων πνευματικών εμπειριών.

Ο π. Σαββας διακρινόταν για την ανθεκτική και σκληρή του φύσι. Σε όποιο διακόνημα υπηρέτησε, επέδειξε ασυνήθη ζήλο, δυναμικότητα και αυταπάρνησι. Για πολλά χρόνια ήταν κηπουρός, μυλωνάς, αλλά τον περισσότερο καιρό ήταν καπετάνιος στις βάρκες της Μονής. Ποσες φορές, μου εδιηγείτο, κτυπιόταν μερόνυκτα με τα κύματα για να φθάση στην απέναντι χερσόνησο της Χαλκιδικής, στο Μετόχι μας «Παρθενών» για να πάρη τρόφιμα και να γυρίση πίσω!!

Μια φορά με άλλους δύο, κατόπιν εντολής της Μονής, επήγαν με τα κουπιά πάντα στο Αιγίνιο Βεροίας, προκειμένου να πάρουν πράγματα από το εκεί Μετόχι μας, Βούλτσιστα. Επί τρεις ημέρες και νύκτες πατούσαν τα κουπιά, αληθινοί θαλασόλυκοι, με κίνδυνο της ζωής τους για να μείνουν πιστοί στην αρετή της υπακοής που υποσχέθηκαν την ημέρα της κουράς των.

Μπροστά σε κάθε κίνδυνο ήταν άφοβος ο μακαριστός Γερο Σαββας. Ηταν εκ φύσεως γενναίος, τύπος εθνικού ήρωος, όπως οι πρόγονοί του, οι Μαυρομιχαλαίοι.

Οι κήποι του μύλου, τα τσιμεντένια κρεββατά, τα σκαλοπάτια, η απλωταριά, η κατασκευή των πεζουλιών, όλα είναι έργα του Γερο Σαββα, ο οποίος επί μίαν δωδεκαετία, έχυσε το αίμα του για να μεταφέρει μόνος του στην πλάτη τα τσιμέντα και τα άλλα υλικά και να φτιάξη όλα τα ανωτέρω. Εφτιαξε υδραγωγείον και μετέφερε το νερό του βουνού σε τσιμεντένια δεξαμενή. Εφύτευσε δένδρα,

κυρίως εσπεριδοειδή, ευτρέπισε τον τόπον και από αγριότοπο το έκαμε επίγειο Παράδεισο. Εκεί ζούσε πολύ ασκητικά. Σπανίως μαγείρευε. Συνήθως έτρωγε παξιμάδι, που έπαιρνε από τη Μονή. Κρεμμύδια και χόρτα από τούς κήπους. Εκεί εγνώρισε και εντονώτερα τον πόλεμον των δαιμόνων.

Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου

Άγιον Όρος Άθω

2005

Επιμέλεια κειμένου Αναβάσεις

Το κείμενο προέρχεται από τα αρχεία του πατρός Δαμασκηνού Γρηγοριάτου, τον οποίον και ευχαριστούμε θερμά για την παραχώρηση των αρχείων, όπως επίσης ευχαριστούμε και τον γέροντα της Μονής Οσίου Γρηγορίου πατέρα Γεώργιο Καψάνη για την ευλογία και την άδεια δημοσίευσης.

Πηγή: anavaseis.blogspot.gr